Perkembangan Ekonomi Malaysia

SOROTAN PENTING

- Ekonomi Malaysia meningkat 4.5% pada suku kedua.
- Inflasi keseluruhan menurun kepada 1.3%.
- Lebihan akaun semasa mengecil kepada 1.2% daripada PNK.

Ekonomi Malaysia mencatat pertumbuhan 4.5%

Ekonomi Malaysia berkembang pada kadar lebih perlahan sebanyak 4.5% pada suku kedua 2018 (S1 2018: 5.4%). Pertumbuhan lebih perlahan ini disebabkan terutamanya oleh gangguan bekalan dalam sektor perlombongan dan pengeluaran pertanian yang lebih rendah. Bagi sektor pertanian, pengeluaran telah terjejas oleh kekangan bekalan dan keadaan cuaca yang buruk. Dari segi permintaan, pertumbuhan menjadi lembab disebabkan oleh pelaburan awam dan pertumbuhan eksport bersih yang lebih rendah. Namun demikian, perbelanjaan sektor swasta pada suku tersebut terus kukuh dan berkembang sebanyak 7.5% (S1 2018: 5.2%). Khususnya, penggunaan swasta meningkat pada kadar lebih kukuh sebanyak 8.0% (S1 2018: 6.9%). Pada asas suku tahunan terlaras secara bermusim, ekonomi negara meningkat 0.3% (S1 2018: 1.4%).

Pertumbuhan yang berterusan pada S2 2018, walaupun pada kadar yang lebih perlahan

Rajah 4: Pertumbuhan KDNK

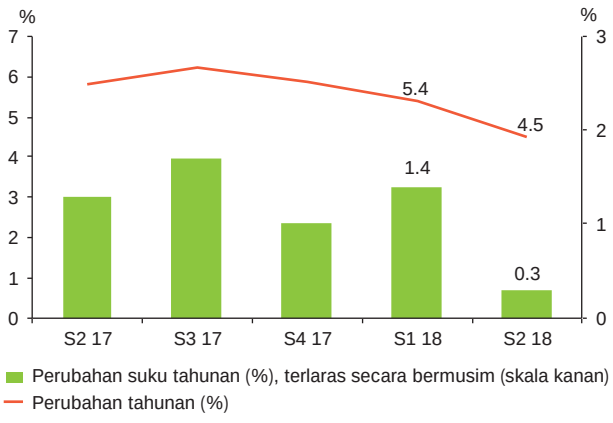

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Permintaan sektor swasta terus menjadi pemacu utama pertumbuhan

Rajah 5: Sumbangan Komponen Perbelanjaan kepada Pertumbuhan KDNK

Perubahan tahunan (%), Sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

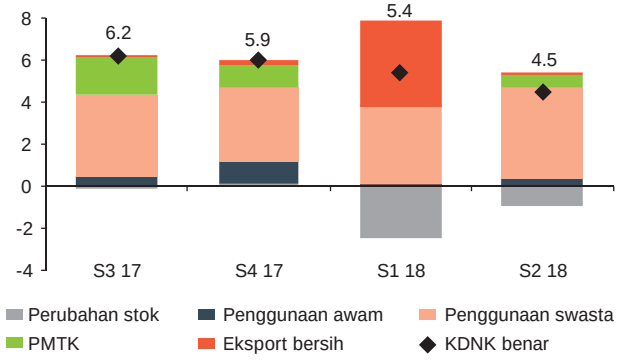

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pembentukan modal tetap kasar terus berkembang

Rajah 6: Pertumbuhan PMTK Mengikut Jenis Aset

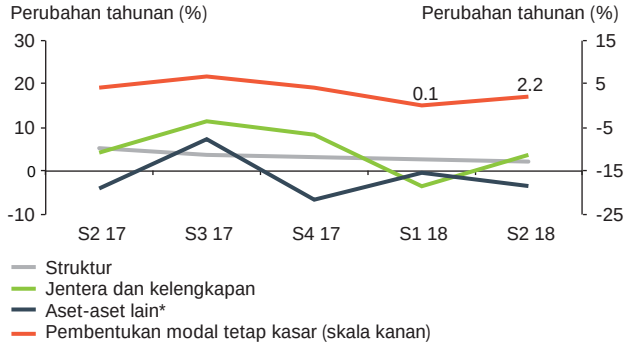

* Aset-aset lain termasuk penerokaan mineral, penyelidikan & pembangunan dan pelaburan modal

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Permintaan dalam negeri dipacu sektor swasta

Permintaan dalam negeri meningkat pada kadar lebih kukuh sebanyak 5.6% (S1 2018: 4.1%) apabila aktiviti sektor swasta yang lebih tinggi (7.5%; S1 2018: 5.2%) telah lebih daripada mengimbangi kemerosotan perbelanjaan sektor awam (-1.4%; S1 2018: -0.1%).

Penggunaan swasta meningkat pada kadar lebih pantas sebanyak 8.0% (S1 2018: 6.9%). Ini merupakan peningkatan tertinggi pernah dicatat sejak suku pertama 2015, didorong oleh keadaan upah dan guna tenaga yang terus kukuh. Perbelanjaan pengguna juga telah dirangsang oleh inflasi yang lebih rendah pada suku tersebut berikutan pelaksanaan kadar Cukai Barang dan Perkhidmatan (Goods and Services Tax, GST)[1] pada kadar sifar dan sentimen pengguna yang lebih teguh.

Kadar pertumbuhan pelaburan swasta lebih tinggi kepada 6.1% (S1 2018: 0.5%), didorong terutamanya oleh perbelanjaan modal dalam sektor perkilangan dan perkhidmatan. Prestasi yang lebih baik ini disokong oleh sentimen perniagaan yang positif, keadaan permintaan yang teguh dan penggunaan kapasiti pada kadar yang tinggi pada suku kedua.

Penggunaan awam meningkat 3.1% (S1 2018: 0.4%), berikutan perbelanjaan untuk bekalan dan perkhidmatan yang bertambah baik di samping perbelanjaan untuk emolumen yang mampan.

Pelaburan awam terus menguncup pada suku kedua (-9.8%; S1 2018: -1.0%). Ini sebahagiannya disebabkan oleh beberapa projek yang sedang dijalankan hampir disiapkan dan perbelanjaan pembangunan yang lebih rendah oleh Kerajaan Persekutuan.

Pembentukan modal tetap kasar (PMTK) meningkat kepada 2.2% (S1 2018: 0.1%), hasil daripada aktiviti pelaburan sektor swasta yang lebih giat. Dari segi jenis aset, perbelanjaan modal untuk jentera dan kelengkapan kembali pulih dan meningkat dengan nyata kepada 3.6% (S1 2018: -3.6%). Pelaburan dalam struktur berkembang pada kadar lebih perlahan iaitu 2.1% (S1 2018: 2.8%). Ini terutamanya ekoran pelaburan yang lebih perlahan dalam harta bukan kediaman seperti ruang pejabat dan runcit. Pelaburan dalam jenis aset lain menguncup sebanyak 2.9% (S1 2018: -0.2%).

[1] Pengurangan kadar GST daripada 6% kepada 0% mulai 1 Jun 2018

Sektor ekonomi utama terus berkembang

Dari segi penawaran, pertumbuhan telah terjejas oleh kejutan berkaitan komoditi. Namun, sektor ekonomi utama, khususnya sektor perkhidmatan dan perkilangan (77.5% daripada KDNK), terus menyokong pertumbuhan.

Pertumbuhan sektor perlombongan menguncup disebabkan terutamanya oleh kemerosotan dalam pengeluaran gas asli akibat gangguan bekalan gas yang tidak dijangka. Pertumbuhan sektor pertanian juga merosot disebabkan subsektor minyak sawit terjejas oleh kekangan pengeluaran dan keadaan cuaca yang buruk.

Sektor perkhidmatan mencatat pertumbuhan yang mampan pada suku kedua, didorong terutamanya oleh subsektor perdagangan borong dan runcit berikutan perbelanjaan isi rumah yang lebih tinggi kesan daripada pelaksanaan kadar GST sifar. Pertumbuhan sektor ini turut disokong subsektor maklumat dan komunikasi, hasil sokongan permintaan yang terus kukuh untuk perkhidmatan komunikasi data. Pertumbuhan subsektor kewangan dan insurans telah didorong oleh aktiviti pemberian pinjaman yang berterusan.

Sektor perkilangan meningkat dengan lebih sederhana pada suku kedua, disokong oleh prestasi kelompok elektronik dan keluaran elektrik (E&E), serta kelompok berkaitan pengguna dan pembinaan. Perkembangan ini adalah berikutan permintaan yang berterusan daripada segmen semikonduktor yang pesat berkembang (seperti automotif dan *Internet of Things* atau IoT) dan pelaksanaan kadar GST sifar. Pertumbuhan kelompok-kelompok ini telah mengimbangi sebahagian daripada prestasi lebih lemah kelompok berkaitan sumber yang terjejas akibat kejutan berkaitan komoditi huluan.

Pertumbuhan sektor pembinaan terus sederhana pada suku kedua. Bagi subsektor kejuruteraan awam, pertumbuhan disokong oleh projek pengangkutan, petrokimia dan loji kuasa yang sedang dilaksanakan. Subsektor harta kediaman dan harta bukan kediaman pula merosot lagi. Perkembangan ini sebahagiannya mencerminkan jumlah harta kediaman tidak terjual yang agak besar serta lebihan bekalan ruang pejabat dan kompleks membeli-belah.

Sektor ekonomi lain terus berkembang meskipun pertumbuhan sektor komoditi lemah

Rajah 7: Pertumbuhan Mengikut Sektor

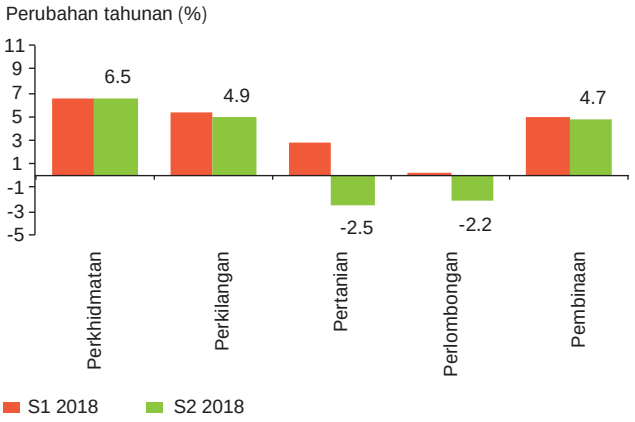

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Sektor perkhidmatan dan perkilangan terus menjadi pemacu utama pertumbuhan

Rajah 8: Sumbangan kepada KDNK Benar Mengikut Sektor Ekonomi

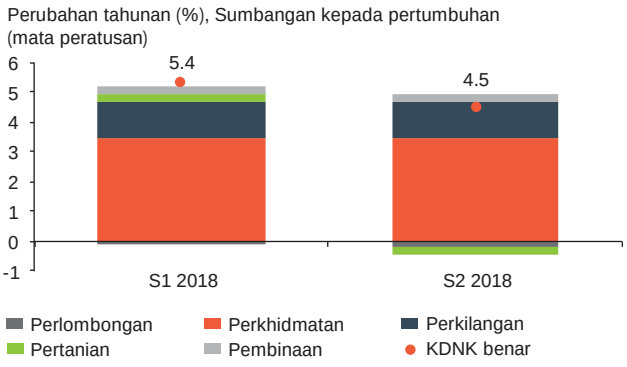

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Sumbangan daripada pelaksanaan kadar GST sifar diimbangi oleh inflasi pengangkutan yang lebih tinggi

Rajah 9: Sumbangan kepada Inflasi Keseluruhan Mengikut Komponen

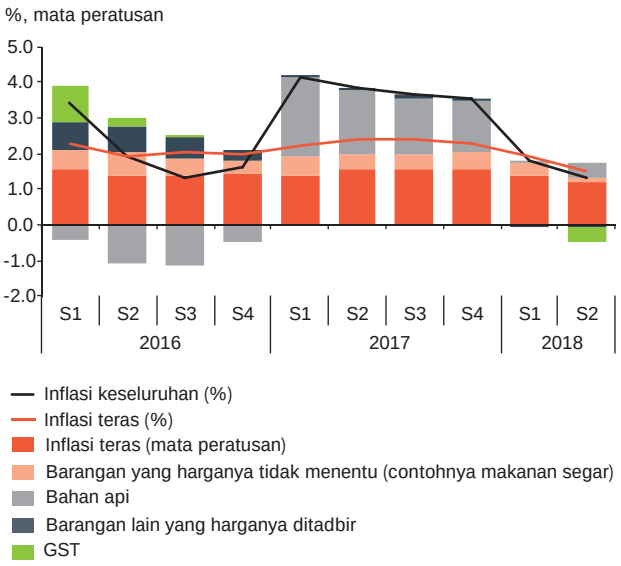

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Rebakan inflasi menurun pada S2 2018

Rajah 10: Rebakan Inflasi

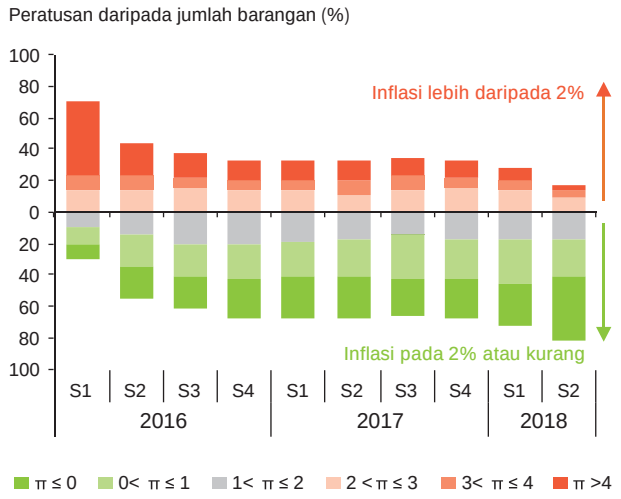

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Kadar inflasi yang lebih rendah pada suku kedua disebabkan terutamanya oleh pelaksanaan kadar GST sifar

Inflasi keseluruhan, seperti yang diukur oleh perubahan peratusan tahunan Indeks Harga Pengguna (IHP), menurun kepada 1.3% pada suku kedua 2018 (S1 2018: 1.8%).

Kadar inflasi yang lebih rendah ini mencerminkan terutamanya kesan pelaksanaan kadar GST sifar. Berikutan itu, kadar inflasi menurun kepada 0.8% pada bulan Jun (Mei: 1.8%; April: 1.4%). Penurunan harga adalah menyeluruh, dengan lebih 90% daripada barangan yang sebelum ini dikenakan kadar cukai yang standard di bawah GST, mencatat kejatuhan harga antara 0.06% hingga 6.75%. Susulan itu, jumlah barangan dalam bakul IHP dengan kadar inflasi yang melebihi 2% menurun kepada 18% pada suku kedua 2018 (S1 2018: 28%). Namun, tahap kejatuhan harga pada bulan Jun lebih kecil daripada jangkaan. Harga barangan berkadar standard dalam bakul IHP secara purata menurun sebanyak 2.3%.

Impak daripada pelaksanaan kadar GST sifar, bagaimanapun, telah diimbangi oleh inflasi pengangkutan yang lebih tinggi. Meskipun harga runcit petrol RON95 domestik ditetapkan pada RM2.20 seliter sejak 22 Mac 2018, harga yang lebih rendah pada tempoh asas suku kedua 2017 menyebabkan inflasi dalam kategori *pengangkutan*[2] lebih tinggi. Namun, harga petrol RON95 yang ditetapkan telah membantu mengekang kenaikan selanjutnya dalam inflasi bahan api pada suku tersebut.

Inflasi teras, yang tidak mengambil kira kesan pelaksanaan kadar GST sifar, juga menjadi sederhana pada suku kedua kepada 1.5% (S1 2018: 1.9%). Ini terutamanya disebabkan oleh inflasi yang lebih rendah dalam sub-kategori *makanan di luar rumah* hasil daripada kadar pertukaran ringgit yang lebih kukuh pada separuh pertama tahun 2018 berbanding separuh kedua tahun 2017. Inflasi yang didorong oleh permintaan terus stabil.

[2] Harga petrol RON95 purata ialah RM2.10 seliter pada suku kedua 2017.

Keadaan pasaran pekerja menyokong pertumbuhan

Pada suku kedua 2018, keadaan pasaran pekerja terus menyokong pertumbuhan. Pertambahan tenaga kerja adalah seiring dengan kenaikan guna tenaga bersih lantas menyebabkan kadar pengangguran tidak berubah pada 3.3% (S1 2018: 3.3%). Pertumbuhan guna tenaga pada suku tersebut lebih kukuh pada 2.4% (S1 2018: 2.3%).

Dalam sektor kewangan[3], jumlah guna tenaga bersih bertambah sebanyak 1,412 jawatan kepada 165,628 pekerja (S1 2018: 164,216 pekerja). Ini mencerminkan pertambahan terutamanya dalam pekerjaan berkemahiran tinggi (+1,762 orang).

Pertumbuhan upah sekor swasta berkurang kepada 5.7% (S1 2018: 6.6%). Upah sektor perkilangan meningkat pada kadar lebih sederhana iaitu 10.1% berbanding pertumbuhan kukuh 13.9% pada suku pertama 2018. Upah sektor perkhidmatan pula bertambah baik kepada 3.7% (S1 2018: 3.5%), disokong oleh subsektor perdagangan borong dan runcit, serta perkhidmatan profesional.

Kadar pengangguran mampan

Rajah 11: Kadar pengangguran

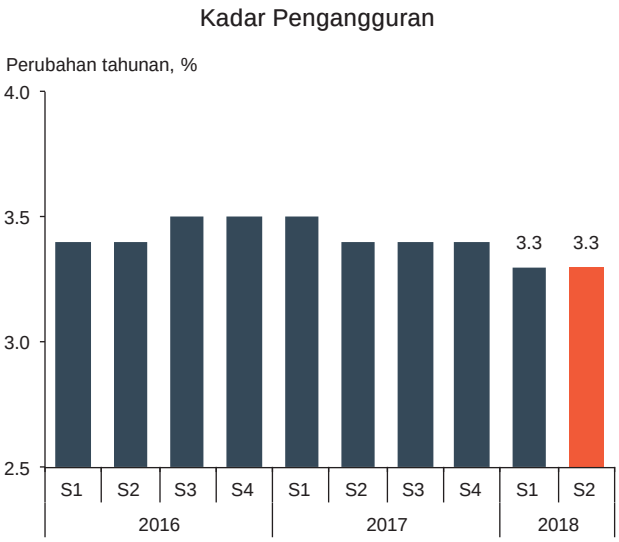

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pertumbuhan upah sektor swasta lebih sederhana

Rajah 12: Upah sektor swasta

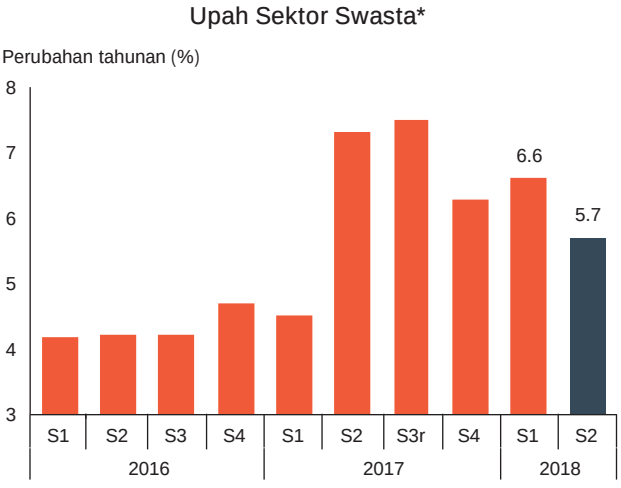

*Upah sektor swasta diperoleh daripada data gaji dan upah yang diterbitkan dalam Perangkaan Pembuatan Bulanan dan Perangkaan Perkhidmatan Suku Tahunan oleh Jabatan Perangkaan Malaysia (DOSM). Ia meliputi 62% daripada jumlah guna tenaga.

Sumber: Anggaran Bank Negara Malaysia

[2] Hanya meliputi institusi perbankan, institusi kewangan pembangunan, syarikat insurans dan pengendali takaful. Maklumat ini diperoleh daripada kajian terhadap pertubuhan perniagaan yang dijalankan oleh Bank Negara Malaysia.

Barangan perkilangan kekal sebagai pemacu utama eksport

Rajah 13: Eksport Kasar Mengikut Keluaran

Perubahan tahunan (%), sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

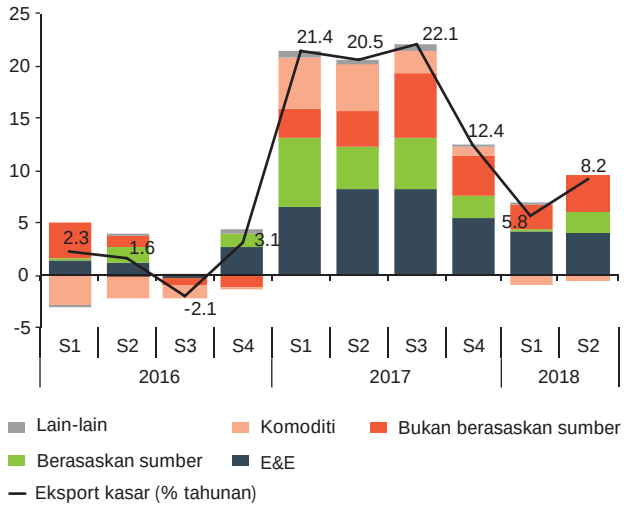

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pertumbuhan eksport ke kebanyakan pasaran utama mampan

Rajah 14: Eksport Kasar Mengikut Pasaran

Perubahan tahunan (%), sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

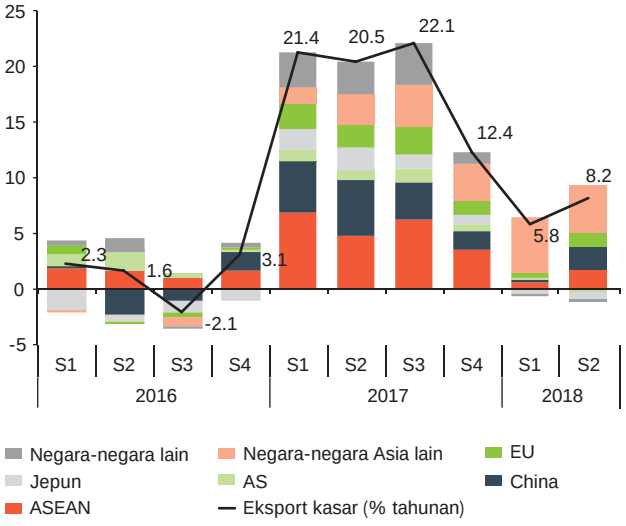

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Eksport berkembang lebih pantas manakala import kembali positif

Pada suku kedua 2018, eksport kasar berkembang pada kadar lebih pantas iaitu 8.2% (S1 2018: 5.8%), disokong terutamanya oleh kegiatan eksport semula yang meningkat sebanyak 53.5% (S1 2018: 42.3%). Eksport domestik[4] kembali pulih lalu mencatat pertumbuhan positif 0.2% (S1 2018: -0.7%). Lebihan perdagangan terus kukuh, walaupun jumlah lebihan kecil sedikit pada RM27.2 bilion (S1 2018: RM33.4 bilion).

Pertumbuhan eksport disokong oleh permintaan yang berterusan daripada rakan perdagangan utama negara, khususnya dari rantau ini. Eksport barangan perkilangan meningkat dua angka sebanyak 10.6% (S1 2018: 8.2%). Eksport semikonduktor terus mencatat pertumbuhan memberangsangkan sebanyak 21.0% (S1 2018: 29.6%), sejajar dengan pengembangan berterusan dalam kitaran teknologi global seperti ditunjukkan oleh pertumbuhan dua angka dalam jualan semikonduktor global. Eksport barangan perkilangan berasaskan sumber dan bukan sumber meningkat pada kadar lebih pantas, didorong terutamanya oleh eksport kimia dan keluaran kimia, keluaran petroleum dan keluaran logam. Eksport komoditi menguncup sedikit apabila kemerosotan berterusan dalam eksport minyak sawit mentah, LNG dan getah dapat diimbangi sebahagiannya oleh jumlah dan harga eksport minyak mentah yang lebih tinggi.

Import kasar kembali pulih untuk mencatat pertumbuhan positif 7.7% pada suku kedua (S1 2018: -0.8%), disokong oleh aktiviti eksport semula yang memberangsangkan dan pemulihan dalam import modal. Import untuk tujuan eksport semula didorong oleh segmen E&E. Import modal kembali pulih berikutan kegiatan pelaburan dalam negeri yang lebih kukuh dan luputnya kesan asas yang tinggi pada suku pertama 2017 bagi segmen kelengkapan pengangkutan. Walau bagaimanapun, import barangan pengantara terus merosot walaupun pada kadar lebih kecil. Ini sejajar dengan pertumbuhan eksport barangan yang dikilang di dalam negeri yang lembab.

[4] Eksport domestik ditakrifkan sebagai eksport kasar yang tidak termasuk aktiviti eksport semula. Ini merupakan data siri masa yang baru diterbitkan oleh Jabatan Perangkaan Malaysia

Lebihan akaun semasa lebih rendah

Pada suku kedua 2018, lebihan akaun semasa mengecil kepada RM3.9 bilion (S1 2018: RM15.0 bilion) atau 1.2% daripada PNK (S1 2018: 4.5% daripada PNK). Hal ini disebabkan oleh lebihan akaun barangan yang lebih rendah[5] dan defisit akaun perkhidmatan dan pendapatan primer yang lebih besar.

Dengan peningkatan import mengatasi pertumbuhan eksport, lebihan akaun barangan menyusut kepada RM26.1 bilion (S1 2018: RM35.7 bilion). Defisit akaun perkhidmatan lebih besar sebanyak RM6.2 bilion (S1 2018: -RM5.8 bilion), disebabkan terutamanya oleh pembayaran bersih yang lebih tinggi kepada penyedia perkhidmatan asing dalam segmen pembinaan dan pengangkutan.

Defisit akaun pendapatan primer meningkat kepada RM11.2 bilion (S1 2018: -RM10.2 bilion). Hal ini disebabkan terutamanya oleh pendapatan dividen yang lebih tinggi pelabur portfolio asing dalam firma awam yang disenaraikan berikutan keuntungan keseluruhan yang mampan bagi MNC yang melabur di negara ini. Akaun pendapatan sekunder mencatat jumlah defisit yang sama iaitu RM4.7 bilion (S1 2018: -RM4.7 bilion), mencerminkan pengiriman wang keluar secara berterusan oleh pekerja asing.

Import meningkat kembali, didorong aktiviti eksport semula yang kukuh dan import barangan modal

Rajah 15: Import Kasar Mengikut Keluaran

Perubahan tahunan (%), sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

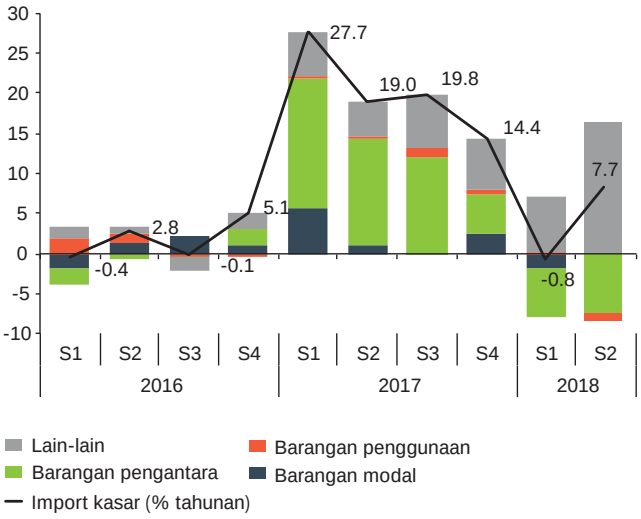

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Lebihan akaun semasa lebih rendah

Rajah 16: Imbangan akaun semasa

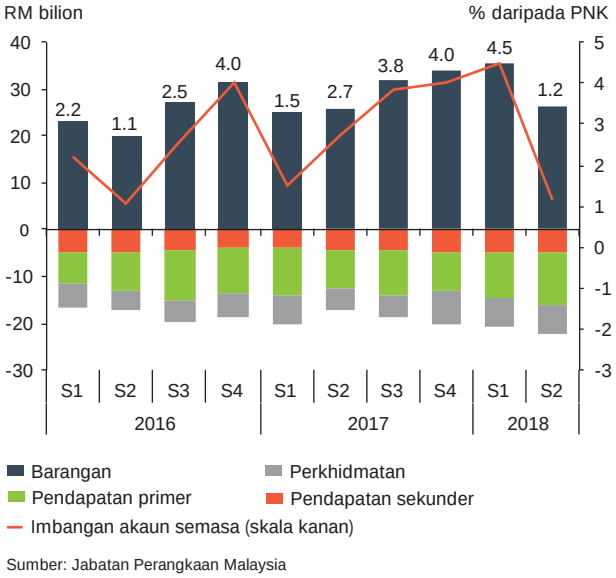

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

[5] Perbezaan antara lebihan akaun barangan dengan lebihan akaun perdagangan mungkin timbul berikutan pengecualian barangan untuk pemprosesan, penyimpanan dan pengagihan dalam akaun barangan mengikut Manual Imbangan Pembayaran dan Kedudukan Pelaburan Antarabangsa Edisi Keenam (BPM6) IMF.

Aliran keluar bersih dalam akaun pelaburan langsung

Rajah 17: Aliran Pelaburan Langsung Bersih Mengikut Sektor

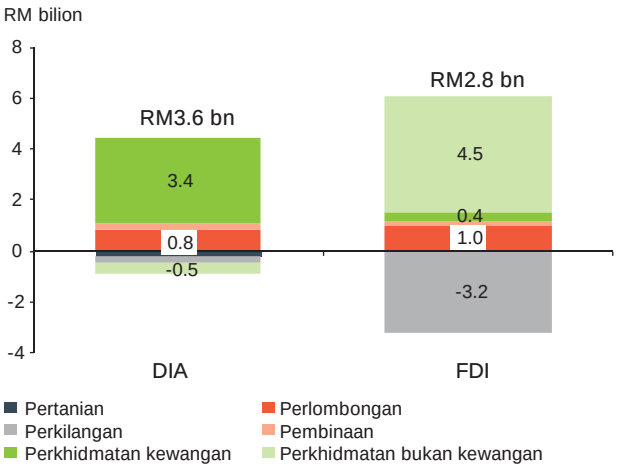

Nota: Bagi DIA, angka positif merujuk aliran keluar bersih manakala angka negatif merujuk aliran masuk bersih

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Aliran keluar bersih dalam akaun pelaburan portfolio terutamanya oleh pelabur bukan pemastautin

Rajah 18: Pelaburan portfolio

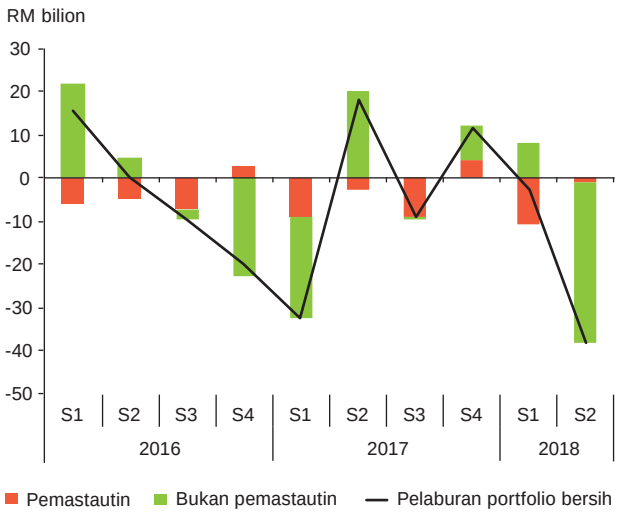

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Akaun kewangan mencatat aliran masuk bersih

Pada suku kedua 2018, akaun kewangan mencatat aliran masuk bersih yang lebih rendah sebanyak RM9.2 bilion (S1 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM15.2 bilion). Penempatan mata wang dan deposit yang lebih tinggi dalam institusi kewangan domestik diimbangi sebahagiannya oleh aliran keluar pelaburan portfolio bukan pemastautin yang besar.

Akaun pelaburan langsung mencatat aliran keluar bersih yang kecil sebanyak RM0.7 bilion (S1 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM10.7 bilion). Pada suku kedua, pelaburan langsung asing (FDI) mencatat aliran masuk bersih yang lebih rendah sebanyak RM2.8 bilion (S1 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM12.0 bilion), berikutan perolehan tertahan yang lebih rendah dan beberapa pelupusan pemegangan ekuiti asing bagi syarikat perkilangan berikutan aktiviti pemerolehan oleh pemastautin. Aliran masuk FDI disalurkan terutamanya ke dalam sektor perkhidmatan, khususnya subsektor harta tanah dan perdagangan borong dan runcit, diikuti oleh sektor perlombongan. Pelaburan langsung luar negeri (DIA) oleh syarikat Malaysia mencatat aliran keluar bersih yang lebih besar sebanyak RM3.6 bilion (S1 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM1.3 bilion). Aliran keluar ini sebahagian besarnya adalah dalam bentuk suntikan modal ekuiti dan pelaburan semula perolehan dalam anak-anak syarikat di luar negeri. Aliran keluar DIA disalurkan terutamanya ke dalam sektor perkhidmatan, khususnya subsektor perkhidmatan kewangan, diikuti oleh sektor perlombongan.

Akaun pelaburan portfolio mencatat aliran keluar bersih lebih tinggi sebanyak RM38.3 bilion (S1 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM2.6 bilion), berpunca daripada aliran keluar bukan pemastautin (S2 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM37.2 bilion; S1 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM7.9 bilion) serta pemerolehan aset kewangan asing bersih yang berterusan oleh pelabur institusi domestik, pengurus dana dan bank pemastautin (S2 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM1.0 bilion; S1 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM10.5 bilion). Aliran keluar portfolio bukan pemastautin didorong terutamanya oleh faktor luaran, termasuk jangkaan bahawa langkah mengembalikan kadar faedah AS ke tahap yang lebih wajar akan dilaksanakan dengan lebih pantas dan ketegangan perdagangan yang semakin meruncing, serta kebimbangan yang berkisar pada ketidakpastian mengenai dasar dalam negeri.

Akaun pelaburan lain mencatat aliran masuk bersih yang lebih tinggi sebanyak RM48.4 bilion (S1 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM6.4 bilion). Hal ini disebabkan terutamanya oleh penempatan mata wang dan deposit dalam institusi kewangan domestik. Item kesilapan dan ketinggalan (E&O) bersih berjumlah -RM13.9 bilion atau -3.0% daripada jumlah perdagangan. Rizab antarabangsa Bank Negara Malaysia berjumlah USD104.7 bilion pada akhir bulan Jun 2018, berbanding dengan USD107.8 bilion pada akhir bulan Mac 2018.

Hutang luar negeri kekal terurus

Pada akhir bulan Jun 2018, hutang luar negeri Malaysia berjumlah RM936.5 bilion atau 64.7% daripada KDNK (akhir bulan Mac: RM893.4 bilion atau 61.8% daripada KDNK). Peningkatan hutang luar negeri ini sebahagian besarnya mencerminkan peningkatan peminjaman antara bank dan kesan penilaian berikutan ringgit yang menyusut nilai berbanding dengan mata-mata wang utama dan serantau terpilih pada suku kedua 2018. Namun, perkembangan ini diimbangi sebahagiannya oleh beberapa pelupusan sekuriti hutang domestik oleh pelabur bukan pemastautin.

Hutang luar negeri Malaysia masih terurus berdasarkan profil mata wang dan tempoh matangnya di samping faktor tersedianya aset luaran yang besar. Hampir satu pertiga daripada jumlah hutang luar negeri adalah dalam nilai ringgit (31.2%; akhir bulan Mac: 34.8%). Ini terutamanya dalam bentuk pemegangan sekuriti hutang domestik dan deposit dalam ringgit di institusi perbankan domestik oleh bukan pemastautin. Oleh yang demikian, liabiliti-liabiliti tersebut tidak tertakluk kepada perubahan penilaian berikutan turun naik kadar pertukaran ringgit.

Baki hutang luar negeri sebanyak RM644.3 bilion atau 68.8% daripada jumlah hutang luar negeri (44.5% daripada KDNK) adalah dalam mata wang asing (foreign currency, FC) dan tertakluk kepada amalan pengurusan mudah tunai dan keperluan perlindungan nilai berhemat institusi perbankan dan syarikat korporat. Kebanyakan daripada obligasi ini ialah peminjaman luar pesisir, yang diperoleh terutamanya untuk mengembangkan kapasiti produktif dan menambah baik pengurusan sumber kewangan kumpulan korporat. Pada akhir bulan Jun 2018, peminjaman luar pesisir adalah pada 40.5% daripada KDNK (akhir bulan Mac: 35.8%), jauh lebih rendah daripada kadar 60% daripada KDNK semasa Krisis Kewangan Asia tahun 1997-98.

Hutang luar negeri lebih tinggi pada S2 2018

Rajah 19: Perubahan dalam Hutang Luar Negeri
Perubahan bersih[1]: +RM43.1 bilion

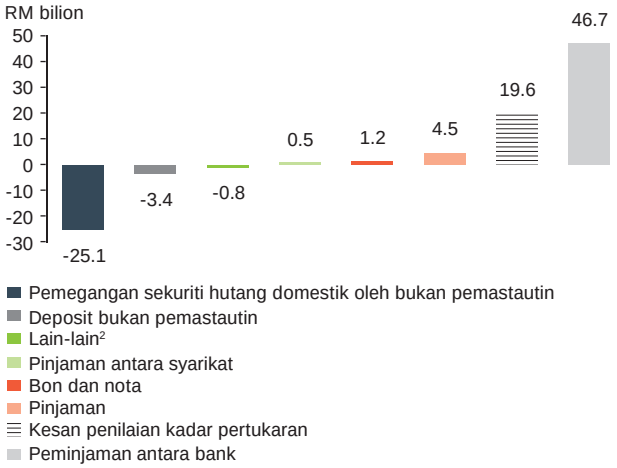

[1]Perubahan setiap instrumen hutang tidak termasuk kesan penilaian kadar pertukaran
[2]Terdiri daripada kredit perdagangan, peruntukan SDR IMF dan liabiliti hutang lain

Sumber: Kementerian Kewangan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Hutang dalam denominasi mata wang asing tertakluk kepada keperluan amalan pengurusan mudah tunai dan perlindungan nilai yang berhemat

Rajah 20: Butiran Hutang dalam Denominasi Mata Wang Asing Luar Negeri (% keseluruhan)

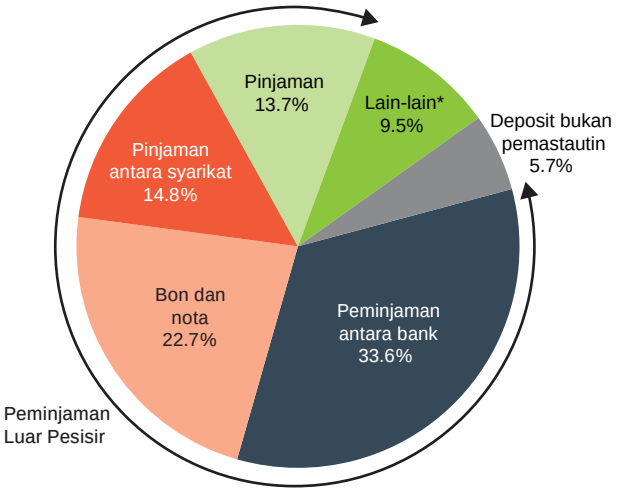

*Termasuk kredit perdagangan dan pelbagai, seperti tuntutan insurans yang belum dikeluarkan dan faedah belum bayar untuk bon dan nota

Sumber: Kementerian Kewangan, Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Daripada jumlah hutang luar negeri dalam FC (termasuk kesan penilaian), sebanyak 39.3% (atau RM253.0 bilion) merupakan peminjaman antara bank dan deposit FC dalam sistem perbankan domestik. Kebanyakannya mencerminkan pengurusan mudah tunai antara kumpulan bank dan penempatan deposit oleh entiti induk asing. Selain itu, beberapa bank telah memperkukuh penampan mudah tunai FC mereka pada suku tersebut kerana menjangkakan kemungkinan pengeluaran dan matangnya deposit mata wang asing, dan pasaran pertukaran asing akan mengalami turun naik dan menjadi lebih ketat. Risiko pendanaan dan mudah tunai terus diuruskan secara proaktif menerusi kawalan dan dasar dalaman yang lebih rapi, termasuk menetapkan had dalaman bagi (i) peminjaman antara bank, (ii) kedudukan pendanaan dalam mata wang asing dan kedudukan mudah tunai serta (iii) dedahan terhadap risiko pasaran pertukaran asing. Risiko pertukaran asing, seperti yang diukur oleh kedudukan terbuka bersih akaun dedahan dalam mata wang asing, stabil pada 5.2% daripada jumlah modal bank.

Pada akhir bulan Jun 2018, nilai bon dan nota jangka panjang yang diterbitkan di luar pesisir adalah sebanyak RM144.8 bilion dan disalurkan terutamanya untuk pembiayaan pemerolehan aset di luar negeri bagi menjana pendapatan akan datang. Pinjaman antara syarikat biasanya mempunyai syarat yang fleksibel dan berkadar rendah, seperti tiada jadual pembayaran balik yang tetap atau kadar faedah yang rendah.

Dari perspektif tempoh matang, lebih separuh daripada jumlah hutang luar negeri bertempoh jangka sederhana hingga panjang (52.0% daripada jumlah hutang luar negeri; akhir bulan Mac: 55.5%). Ini menunjukkan bahawa risiko pembiayaan semula adalah terhad.

Pada 31 Julai 2018, rizab antarabangsa berjumlah USD104.5 bilion. Jumlah rizab ini mencukupi untuk membiayai 7.5 bulan import tertangguh dan 0.9 kali hutang luar negeri jangka pendek. Rizab antarabangsa Malaysia adalah mencukupi untuk menampung hutang luar negeri jangka pendek memandangkan peminjam mempunyai aset luaran untuk memenuhi obligasi luaran mereka.

Rizab bukanlah satu-satunya cara untuk memenuhi obligasi luaran. Langkah liberalisasi terhadap peraturan pentadbiran pertukaran asing secara progresif telah menghasilkan desentralisasi rizab yang lebih besar. Ini ditunjukkan dalam aktiviti pemerolehan aset di luar negeri oleh pemastautin dan syarikat korporat yang semakin meningkat. Khususnya, bank dan syarikat korporat memegang tiga perempat daripada jumlah aset luaran Malaysia (akhir S2 2018: RM1.3 trilion), yang juga boleh dikeluarkan untuk memenuhi obligasi hutang luar negeri mereka (RM740.9 bilion). Ini boleh dilakukan tanpa memerlukan tuntutan terhadap rizab antarabangsa. Jumlah rizab antarabangsa yang mencukupi ini bersama-sama dengan tersedianya aset luaran yang besar yang dipegang oleh bank dan syarikat korporat, serta kadar pertukaran yang fleksibel, akan terus menjadi penampan yang penting terhadap kemungkinan kejutan luaran.